

vil modsætte sig den ændrede Affattelse af § 7 og af den dermed i Forbindelse staaende § 13.

Poul Christensen: Det Ændringsforslag, som min Meningsfælle og jeg have været med til at stille, tilsigter paa et enkelt Punkt at bringe Forslaget tilbage til Folketingets Affattelse. Jeg skal gøre den Indrømmelse, at der ved den Behandling, som dette Lovforslag har været Genstand for i Tinget ovenover, er vist megen Imødekommen, det vil man indrømme fra alle Sider. Der er kun paa et enkelt Punkt foretaget en Ændring, som jeg meget beklager. Efter at Arealgrænsen i Forslagets tidligere § 4 er strøgen, er Bestemmelsen om Maksimalprisen det bærende Moment i Loven, og det er altsaa paa et afgørende Punkt, at den nævnte Ændring er gennemført. Det glæder mig i høj Grad, at man fra alle Sider er enig om at beklage denne Ændring og enig i Erkendelsen af, at Forslaget havde været bedre, om man var bleven staaende ved de 7,000 Kr. Endog den sidste ærede Taler syntes at beklage, at man var gaaet ned fra de 7,000 Kr. til de 6,500 Kr.

Naar jeg har været med til at stille Ændringsforslag, er det, fordi jeg tror, at det med den allerstørste Lethed vil kunne lade sig gøre at naa op til de 7,000 igen. Jeg ser nemlig paa denne Sag saaledes, at der var ved en fejl Manøvre oppe i det andet Ting, at man blev staaende ved de 6,500 Kr. Ærede Medlemmer vide jo, at der var stillet et Par Ændringsforslag fra to Sider. Fra den ene Side var der stillet Ændringsforslag om, at naar man naaede op til de 6,000 Kr., skulde den vedkommende Ansøger være i Besiddelse af en større Sum, men da dette Forslag blev bekæmpet fra anden Side, tog Højre det tilbage. Tilbage var da en Ændring om at gaa ned fra 7,000 Kr. til 6,500 Kr. Det forekommer mig, at man har manøvreret galt fra anden Side. Thi i samme Øjeblik, det første Ændringsforslag var taget tilbage, synes jeg, at det havde været naturligt, at man ogsaa fra anden Side havde taget sit Ændringsforslag tilbage, efter at man endogsaa fra Højres Side i Landstinget havde udtalt sig mod at gaa ned fra 7,000 Kr. til 6,500 Kr. Hvis det havde været taget tilbage, saa havde vi alle nu staaet enige om de 7,000 Kr., og det vilde — derom ere vi ogsaa alle enige — have været langt at foretrække for de 6,500 Kr. Naar jeg mener, at der foreligger en fejl

†

Manøvre i Landstinget, saa begrunder jeg det paa, at det Medlem i Landstinget, der talte paa Regeringspartiets Vegne, udtalte sig imod at gaa ned til de 6,500 Kr., jeg gaar i hvert Fald ud fra som givet, at dette ærede Medlem var imod Nedsættelsen. Jeg forstaar derfor ikke, hvilket Vanheld det er, der har ramt Lovforslaget, saaledes at vi i dette Øjeblik staa med en Laanegrænse, som ingen forsvarer, og som ingen i Virkeligheden ønsker. Jeg gaar nemlig ogsaa ud fra, at det Flertal i Landstinget, der stemte derfor, i Virkeligheden ikke ønsker det, ligesom jeg gaar ud fra, at den højtærede Minister heller ikke ønsker den.

Naar alle Parter i begge Rigsdagens Ting, ligesom ogsaa Ministeren, ønske at komme op til de 7,000 Kr.s Grænse, saa finder jeg, at det er den letteste Sag af Verden, inden Rigsdagen slutter — vi se jo endnu nye Lovforslag fremsatte, der skulle gennemgaa alle Stadier —, at naa til en Overenskomst paa dette Felt. Jeg skal derfor henstille til ærede Medlemmer at stemme for det af 5 Medlemmer stillede Ændringsforslag, der tilsigter igen at føre Laanegrænsen op til 7,000 Kr., som det tidligere var vedtaget her i Tinget.

Ludvig Reventlow: Den eneste af de i Landstinget foretagne Ændringer, jeg har nogen Betænkelighed ved, er Nedsættelsen af Laanegrænsen fra 7,000 Kr. til 6,500 Kr. Jeg kunde have ønsket, at de 7,000 Kr.s Grænse var bibeholdt. Jeg tog allerede ved første Behandling her i Tinget Ordet for at sætte Laaneværdien op over de 6,000 Kr., der var foreslaaede af Ministeren, og jeg mener fremdeles, at de 7,000 Kr. vilde have været passende. Men jeg lægger dog ikke saa megen Vægt paa dette, at jeg tør paatage mig det Ansvar at tilraade at lade Lovforslaget gaa tilbage til Landstinget og komme i Fællesudvalg. Jeg mener, at det er af saa stor Vigtighed at faa Loven vedtaget, at vi bør vige tilbage derfor. Jeg har saa meget mindre Betænkelighed herved, som Bestemmelsen om Laaneværdiens Størrelse hovedsagelig har Interesse i de Egne, hvor Jorden er dyrere end almindelig, og her er Maksimumsgrænsen, 8,000 Kr., jo bibeholdt. Det vil have Betydning baade for den Provins, blandt hvis Repræsentanter jeg er, og alle andre Steder, hvor Jorden er god, og hvor den derfor er mere efterspurgt og har større Værdi. Jeg kan saaledes roligt slutte mig til Lovfor-